

V, 82.

2.417a

CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NVLLO. IVRE
HERMVNDVRORVM
COGNOMINANDAM
DISSERIT. XXXVII

VT

IN. A. D. III. IDVS. OCTQBRES, A. R. S. CCCCCLXVIII

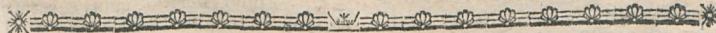
EX. CVRIANI. SEPTIS

EORVMDEM

PATRONORVM. FAVTORVM. Q. SVFFRAGIO
BINOS, BONA, VENIA, MORE, MAIORVM. EDVCENDOS, ESSE
QVA. PAR. EST. OBSERVANTIA

SIGNIFICET,

PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS

CVRIAEC. REGNITIANAE
LITERIS, IOANNIS, ANDREAE, HETSCHELI

INTERSECTIO II.

QVAENAM HERMVNDVRORVM TERRA VERA?

Prius, quam HERMVNDVRORVM terrae situs pingere audeamus, eos, qui illos nullam sedem fixisse velint, doceamus, tenuisse omnino terrarum partem,

PARS I.

NVM HERMVNDVRIS TERRA?

Index dictorum.

§. I. HERMVNDVRI <i>Sueorum</i> natio,	§. V. Num <i>vagi</i> ?
§. II. Quae <i>Sueorum</i> scriptura?	§. VI. Quo <i>senfu</i> ?
§. III. Vnde?	§. VII. Et tamen suam terram tenuerint
HERMVNDVRI?
§. III. Quid significant?	

§. I.

HERMVNDVROS esse *Sueorum* gentis nationem, quis est, qui dubitet, nisi, quae hac tenus disseruimus, quempiam lateant?

§. II.

Straboni scribuntur 1.) Σουῆτοι. Hanc scripturam fuit, 2.) qui mutaret, atque scribendum ediceret Σουῆβοις. 3.) Et sane amant veteres β in illius gentis nomine, siue Graecis literis Σουῆβοις, 4.) siue Romanis SueBos 5.) exararent. Sed tamen et Graecus 6.) ama- uit

1.) In primis Cap. I. Sect. II. Interf. I.
Part. II. §. V. seqq.

§. II. 1.) Γεωγρεφ. Lib. VII. p. 446.

2.) Cluverius in German. Antiq. Lib. III. Cap. XXXI quem Schumacherus de
Antiq. Vrb. Grimae Statu §. V. ante ocu-
los habuerit:

3.) Qui prostant in Dionis Παναθην.
Ιστορ. Lib. LI. et quibusdam exemplari-
bus Ptolemaei Γεωγρεφ. ΤΦηγήσ.
Lib. II. Cap. XI. Quales et iam Cafau-

bonus collocat in Strabonis Lib. IIII.
p. 296. pro vulgaris. Σουῆβοις.

4.) Apud Zolimum Ιστορ. Lib. VI. Cap.
III. pr. et quibusdam libris Ptolemaei
Lib. II. Cap. XI.

5.) Ab Julio Honorio, cuius excerpta
Abraham Gronouius Melae suo subin-
xit, p. 696. cosdemque mihi praebue-
runt membranae Vosianae et Götterpi-
enses Caesaris.

6.) Metaphrasis Caesaris Απομνη-

uit Σενίνος. Ad hunc modum saepius accidit, vt illi r et b, hi
vero V et B inter se in vicem permutarent. Sacra digesta promiscue
habent Δατίδ et Δαβίδ. Alius 7.) Αὔγουστα est aliorum 3.) ΑΒνόβα. 9.)
Alterius 10.) χαυδβαι sunt alterius 11.) Χαρονία atque vnius 12.)
Καμάροι. 13.) Qui Latino 14.) Verbigenus, ille Graeco 15.) Βερεζίνη
Φύλη. Sic Τείβηζα, 16.) Τριβερι 17.) sunt 18.) iidem cum notioribus
Τρεβερις Τριβερισιε. Sic Νέρβαι 19.) a Νερβισι 20.) non differunt. 21.)
Neque Volcae diuertunt 22.) a Βόλκαις, 23.) neque Βέστηκες 24.) a Βο-
σακο. 25.) Betasii 26.) aut Berastii 27.) cum Vetasisis, 28.) Νόβαι 29.) con-
E e 2
fen-

μονευμάτων τοῦ ἐν τῇ Γαλατίᾳ Πο-
λέμου hinc inde.

7.) Ptolemaei Lib. II. Cap. XI.

8.) Plini in Hist. Nat. Lib. IIII. Cap. XII. Taciti in German. Cap. I. n. 4. Festi Aueni Perieg. sive Descript. Orb. vs. 437. immo forte et Melae Lib. II. Cap. I. si is, quod Pintianus, sensit.

9.) Ceu et iam obseruatum fuit Althamero, Beuthero, Vettorio ad Tacit. German. Cap. I. n. 4. Chauerio in Germ. Antiq. Lib. III. Cap. XXXXVIII. Cellario in Notit. Orb. Antiq. Lib. II. Cap. V. §. XXX. Spenero in Notit. Germ. Antiq. Lib. II. Cap. III. §. III. sub (d) p. 85. seq.

10.) Juliani ΑΘηναίων τῇ Βουλῇ και τῷ Δῆμῳ p. 280. item Eunapii περὶ Πλεονέων Εθνῶν πρὸς Ρωμαῖον pr.

11.) Taciti Annal. Lib. XIII. Cap. LV. n. 4. et de Morib. German. Cap. XXXIII. n. 1. atque Cap. XXXIII. n. 1. Eumenii in Paneg. Constantio dicto Cap. VIII. n. 3. Nazarii in Paneg. Constantino dicto Cap. XVIII. n. 1.

12.) Ptolemaei saepius nominati.

13.) Si Spenero in Notit. Germ. Antiq. Lib. III. Cap. III. §. XXXVIII. sub (e) p. 263. Claudiiana vulgata fanaturo fides.

14.) Caesaris de Bell. Gall. Lib. I. Cap. XXVII. n. 4.

15.) Eiusdem Metaphrasi veteri.

16.) Ptolemaei Γεωγραφ. Τρηνήσ.

Lib. II. Cap. VIII.

17.) Notitiae Imperii Occidentis in Thesauri Graeciani Antiq. Rom. Vol. VII. p. 1862. et 1869. seq.

18.) Quod iam dudum iuit probatum Cluverius in German. Antiq. Lib. II. Cap. XIII. pr.

19.) Strabonis Lib. III. p. 296.

20.) Taciti in German. Cap. XXVIII. n. 6.

21.) Et id docuit antea laudatus Cluverius Lib. II. Cap. XXII.

22.) Caesaris de Bell. Gall. Lib. VI. Cap. XXIII. n. 2.

23.) Eiusdem antea nominati Meta- phraetae et Ptolemaei Lib. II. Cap. X.

24.) Caesaris Lib. III. Cap. X.

25.) Gregorii Turonensis Lib. X. Cap. X.

26.) Taciti Histor. Lib. III. Cap. LXVI. n. 6. Cap. LXVI. n. 2. et veteris inscriptionis apud Gruterum p. 10xx. n. 9.

27.) Plini in Hist. Nat. Lib. III. Cap.

XVII.

28.) Sollenni illorum temporum more, vt pronunciat Cellarius in Notit. Orb. Antiq. Lib. II. Cap. III. Sect. XIII. §. CLXIII.

29.) Thecophylacti Ιστορία Οἰκουμένης. Lib. VII.

sentiunt, 30.) cum *NoVis*. 31.) Consentit 32.) Σαγαδία cum Σεβαδία. Consentit *Danubius* cum *Danuvio*. Eius modi scribarum diuortium obseruatum fuit 33.) in *PetaVione*. Hinc *Vinci* 34.) reliquiae in *Bingen*. 35.) Hinc ΣωνάΒι 36.) a *SuaVis* 37.) non disident 38.) nisi in *A* et *E*, quo nihil frequentius. 39.)

§. III.

Ne tamen aliquid omittam, quod dubium moueret, adhuc aliud diuortium est in illius gentis nomine. Exaratum illud fuit modo ΣΟΤΗΝΟΙ, 1.) modo ΣΟΤΗΝΕΩI 2.) modo ΣΤΗΝΕΩI 3.) enim vero iam dudum 4.) or pro β fuit adhibitum, quod gens togata exprimeret per *V*. 5.) Hinc *S Veui*, et ad genium Teutonum 6.) geminato *V*, vnde *W*, 7.) prodibunt *SWeui*, cui si inferunt 8.) fibilum amantes *ch*, efficientur SCHwEben et permutato *E* cum *A* 9.) SCHWABen.

§. III.

Cap. VII, et Prisci in Excerpt, Hoeschelii p. 25.

30.) Ex indicio Wesfelingii ad *Vet Roman*. Itiner. p. 221. seq. et 636.

31.) Iornandis Rer. Get. Cap. XVIII, Antonini Itiner. et Hieroclis Συνεκδήμι. Wesfelingianorum.

32.) Eodem Wesfelingio p. 633, vin dice.

33.) Cl. Popouio in Epistola ad Societatem nostram Cosmographicam p. 37. seq. Obseruationibus suis de Mari praemissa.

34.) Antonini Itiner.

35.) Vt monuit Wesfelingius ad illud Itiner. p. 371.

36.) Procopii Ισορ. Τοθ. Lib. I. Cap. XII. et XV.

37.) Quorum auctores coegi in huius de Hermunduris Commentarii Cap. I. Sect. II. Interf. II. §. VIII.

38.) De quibus tamen vt recte sentias, fudeo, legas, quae saepius laudatus Wesfelingius ad Itiner. Hierosolymit. p. 563. seq. scripsit.

39.) Si vel euolvas Analect. Brandenburg. nostrorum Part. VIII, Cap. I. §. XVII. n. 152. p. 80.

§. III. 1.) Quod iam §. II. adfuit n. 1.

2.) Vt idem n. 3.

3.) Atque hoc n. 4.

4.) Iuliano Caesari περὶ τῶν τοῦ Αὐτοκρατόρος Πραξέων a Spanhemio illustrato p. 72.

5.) Hoc multis docui in mea Notitia Hermundurorum Lib. I. Cap. I. Sect. I. §. III. n. 26.

6.) Ex indicio Cluuerii in German. Antig. Lib. III. Cap. XXXVI.

7.) Vt hoc Wachteri Proleg. Sect. III. sub *W*. Sed plura congesit ad Notit. Hermundur. Lib. I. Cap. I. Sect. II. §. II. n. 7.

8.) Quo post *s* nihil frequentius, aliis id respuentibus, cuius exempla tot priscorum monumenta et usus quotidianus adfatum fuggerunt.

9.) Cuius exemplum iam suggestit extrellum superioris §.

S. IIII.

Sic est in aprico, unde *Sueuorum nomen*. 1.) Austriae incolis adhuc in vſu est 2.) *ſchwaben*, *ſchwaiben*, *ſchwoaben* pro *ſtucluare*. Anglis est 3.) *ſchwiſt* et 4.) *ſchweif* ex *ſchweben*. Ab iis autem *Sueuorum* adpellationem arcessere, 5.) quo iure quis 6.) vertat *vitio*, quasi non ab indole sua naſti sint nomen gentes? Nonne *Vandalii* fuerunt? Hos vero ex quonam alio dixeris 7.) nomen suum traxisse, quam ex *Wandeln*? Cui non dicti *Galli*? Et unde potius quam a *migrando*, quod est *wallen*, audierunt? Quibus enim *W* non fuit ad palatum, ii *G* substituerunt. 8.)

E e 3

S. V.

1.) De quo quid alii pronunciauerunt, exposui Cap. I. Sect. II. Interv. I. Part. II. §. 1.

2.) Ut obſeruauit Heumannus Opusc. Obs. XI. p. 687. et quae commentatus est Cl. Popotius de Mari p. 303.

3.) Ut hoc I. C. Schwarzius in Progr. Cob. III. p. 75.

4.) Atque hoc idem p. 80.

5.) Cum Artopoeo de Origin. et In-crem. Gent. Sueu. §. II. in Wegelini Rer. Sueu. Theſ. Vol. I. p. 17. Brechen-machero in Notit. Sueu. Antiq. §. VIII. in eodem opere p. 73. Junkero in Introd. in Geograph. Med. Aeu. Part. II. Cap. I. p. 115. quodam in Obseru. Hift. Critic. Ling. German. Lipſiens. Soc. Teuton. Part. X. p. 250. in calce, Ludewigio in Vit. Iuſtinian. Cap. VIII. §. LXIII. n. 345. p. 333. Dithmaro ad Tac. German. Cap. XXXVII. n. 1. et in March. Brandenburg. Init. §. II. p. 3.

6.) Niſi Wachterus in Orig. Alemann. §. XXIII. quae Origines in Gundlingiano-rum Parte XXX. et Wegelini Collectionis

Vol. I. N. II. locum naſtae fuit, idem que ille in Gl. Germ. Tom. II. p. 1479. ut flabiliret conieeturam suam ab illo Corneliano obliquare crinem rodoque ſub-bringere petitan, cum tamen in vniuerso Teutonum priscorum populo nullam inuenieris gentem aut nationem a cultu adpellaram. In Geogr. Europ. Regenti Tom. III. Lib. III. Cap. III. §. I. p. 610. Wachteriana opinio fuit adoptata, ſed ab D. Anchersenio in Valle Herthae Deae Part. I. Cap. III. §. XXXI. ſeqq. ſub in-cudem vocato.

7.) Cum Leibnitio ad Taciti German. Cap. II. Ludewigo in Iuſtinian. Vit. Cap. VIII. §. LXIII. n. 345. p. 333. Beccman-no in Deſcript. Hift. March. Brandenburg. Part. I. Cap. II. N. V. §. I. p. 37. ſeq. Spenero in Notit. Germ. Antiq. Lib. III. Cap. I. §. VI. ſub (e) p. 153. Christio in Orig. Langobard. p. 1. Zinkio de Eloquent. Cap. I. §. III. ſub (e) p. 40.

8.) Quae abunde demonstrauit Ill. Scheidius Praef. in Eccardi Orig. Germ. p. 24. ſeq. ſub ligno **.

§. V.

Iam vero 1.) κονὸν ἐσὶν ἄπατις ΣΟΤΗΤΟΙΣ - - Νομάδες μηνινέοις, τὰ σίκεια τῶν διμεράζων ἐπάρεται, ὅποι ἀν δόξῃ τρέπονται μετὰ τῶν βοσκημάτων. Quis est autem, qui non legerit, 2.) vagos Nomades pecorum pabula securos fuisse, atque ut illa durarent, ita diu statam sedem egisse, 3.) siue dictos fuisse Nomades a permundandis pabulis, mapalia sua, hoc est, domus plaustris circumferentes. Numen enim, unde nomen suum traxerunt Nomades, est Graecis Latinorum *pastio*, pariter ac *vēperoθas* *pasci*. Et quaenam alia ratio pascendi oues vel adhuc est? Nonne pastores nostri *pecorum pabula sequuntur*, et, ut illa durant, ita diu statam sedem agunt, domusque suas in plaustris circumferunt?

§. VI.

Sueorum autem dicitur 1.) gens longe maxima et bellicosissima Germanorum omnium. Ii centum pagos habere dicuntur, ex quibus quot annis singula millia armororum bellandi causa suis ex finibus educunt; reliqui domi manent, pro se atque illis colunt. Hi rursum in vicem anno post in armis sunt; illi domi remanent. Sic neque agricultura neque ratio neque usus belli intermittitur; sed priuati ac separati agri apud eos nihil est, neque longius remanere anno uno in loco incolendi causa licet. Neque multum frumento sed maximam partem lacte atque pecore viuunt, multumque sunt in venationibus.

§. VII.

Quae qui proprius inspicit, non amplius negabit, Sueis eorumque nationi, de qua mihi potissimum sermo est, HERMVNDVRIS fuisse sedem fixam alicubi. Non adeo vagati fuerunt, ut nullam regionem tenuerint. 1.) Nec tamen, quod legitur, 2.) HER-

1.) Si audis Strabonem Γεωγραφ. Lib. VII, p. 446.

ries Caesari de Bell. Gall. Lib. III. Cap. I. n. 3. seqq.

2.) In Melae de Sit. Orb. Lib. II, Cap. I.

§. VII. 1.) Quo faciunt, quae S. S.

3.) In Plinii Hist. Nat. Lib. V. Cap. III.

disseruit in Obscurat. Doctis Dresdensibus anni CICLOCCCLXIII, Part. XXXXIII. p. 665. seqq.

§. VI. 1.) Grauisimo veterum histo-

HERMVNDVRORVM ciuitas indicat urbem oppidumue moenibus septum, id quod occidentis Latii, 3.) Illa castis auctoribus est res publica sive constitutio populi. 4.)

Constitutione autem scholaistica digrediendi veniam petierunt atque consecuti sunt:

GEORGIVS CHRISTIANVS PVTNER. Is gaudet Patre Iacobo Friderico Praenobilissimo Prusorum Regis Augustissimi Salinatore et Marchioni Barutino Serenissimo a Consiliis commerciorum Supremo, Viro grauitate, prudentia, fide singulari: gaudet Matre ex gente Wagneriana ad modum florente. Florent autem omnium maxime, qui studiis et artibus bonis a pueritia florent. Flore hocce ut vernet hortus Putnerowagnerianus, neque opera neque sumptui parcitur. Testis est Mineruum Curianum, quo illius germanum masculum post duo in summa frequentia gratum spirabat odorem, primum in Martinalibus anni CIOCCCLXVI, quo primanis fuerat adscriptus, illo praedicante diuinam benignitatem, secundum ex nominibus veteris Germaniae aliquot heroum abstergente maculam literarum ignorantiae, quam ista Cornelii literarum secreta perperam interpretantes maioribus adsperserant, in nominalibus FRIDERICI anno CIOCCCLXVII. ut tertium in statim insequentibus CHRISTIANI sub Christiano Principe degentium felicitatem adumbrante, et quartum nuperrime in natalibus eiusdem Principis Serenissimi, quantum potuit, celebrante auctorem huius uniuersi sapientissimum, qui durissimo saxo edixit: crescere et multiplicamini. Ea pro rostris Athenaei nostri; ex iis autem vocis Vogtländiae veram rationem a commilitonis obiectionibus tuebatur. Haec exsequebatur Gallico, Latino, Teutonico ore, cui et iam Graeca et Ebraica legebantur, ut alia quaecumque, quibus imbuimus disciplinae nostrae commendatos, per octo, et, quod excurrit, annos inde a quarta gymnasii classe per omnes reliquas, quarum primae fere per triennium interfuerint. Inde spes eum

- 2.) In Taciti German. Cap. XXXXI. Part. VI. Cap. I. §. XII. n. 28. p. 147.
n. 1. 4.) Quod pluribus docuerit Nonius
3.) Cui tribui in Anal. Brandenburg. de Propri. Sermom. Cap. V. §. XXVII.

{ } { } { }

eum alit, fore, vt magistro, quo vix peritior, Parente Optimo aequo olim Curiani ciue probatissimo mercaturam faciat laeto augurio ultimum vernacula monstraturus mercaturam, quo amplior est, eo magis ad summi Numinis gloriam facere.

IOANNES FRANCISCVS MVLZER, orbus patre Aegidio Senatore, dum viueret, oppiduli Thiersteinii, probo Viro, Curiam eiusque alumneum decem abhinc annis delatus nactus est patres matresque, quibus morum probitate tenerorumque adsidua institutione se commendaret. Sed et doctoribus suis per omnes Curiani ordines acceptus, quod meruit non seruili sed ingenuo obsequio. Plaudebatur et iam publice cum *Quirium vitae rationi illam Teutonum priscorum antiferenti*, vt die Christiano sacro PATRI patriae CLEMENTISSIMO gratularetur, anno CICLOCCCLXVI, tum hoc, quem agimus, anno in annuis millenniis gymnaſii inaugуrati memoriae ergo institutis, docenti in illo doctrinam de Deo rebusque diuinis a bonis artibus non expelli, utrumque versibus vernaculis. Tulit etiam pietatis fructus aliquot. Perillustris enim atque Excellentissimus Vir Adam Gottlob S.R.I. L. B. de Schoenfeld Romanorum Imperatoris Augusti et Margraffii Brandenburgicoculmbacensis Consiliarius Intimus Splendidissimus pro fauore suo in Mufas, praefertim Curianas, nihil tale cogitantem, quod est benefici, largo ornauit viatico. Vir Summe Reuerendus atque Eruditissimus Iohannes Gotthartus Muller recens Praesul Wunsideliensium ordinis Sacri Dignissimus, exaudiuit benevolentissime, qui est mos Eius, Amthorianam mensam in Conuictorio Lipiensi ambientem. Quot ergo et quantae grates atque laudes egeno sunt agendae! Eo viam sternet quaestio, an, quo magis ferueant prela describendis libris, eo ardenter feruat vera pietas, Latino sermone excutienda. Accinxit autem se diligentissime, vt res diuinas rite capiat.

An conchae, quae uniones et margaritas gignunt, aliunde regioni Rebauensi fuerint illatae, speculabitur post ea illud discipulorum proborum par bono omine misurus

Rector,

Yb 4473

KD 18

ULB Halle
006 302 904

3

2c

B.I.G.

Farbkarte #13

CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NVLLO. IVRE
HERMVNDVRORVM
COGNOMINANDAM
DISSERIT. XXXVII

VT

IN. A. D. III. IDVS. OCTQBRES. A. R. S. CCCLXVIII

EX. CVRIANI. SEPTIS

EORVMDEM

PATRONORVM. FAVTORVM. Q. SVFFRAGIO

BINOS, BONA, VENIA, MORE, MAIQRVM, EDVCENDOS, ESSE

QVA. PAR. EST. OBSERVANTIA

SIGNIFICET,

PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS

CVRIAEC. REGNITIANAE
LITERIS, IOANNIS, ANDREAE, HETSCHELI

